Dosarul nr.4r-2020/26
Nr. PIGD 4-25113103-02-4r-09042026
Judecătoria Căușeni, sediul Central
Judecătorul Ina Țîbîrnă

**D E C I Z I E**

20 august 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Avînd în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Igor Chiroșca
Judecătorii: Adrian Clevada
Andrei Mocanu

Judecînd în ordine de recurs, recursul contravenientului Ivanov Vladimir declarat împotriva hotărîrii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 27 februarie 2026, prin care s-a respins ca neîntemeiată contestaţia depusă de Ivanov Vladimir împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI07 126106 din 18 iulie 2025, încheiat de agentul constatator Gogu Vadim şi a deciziei de sancţionare în baza articolului $47^1$ alin. (1) din Codul contravenţional și s-a menținut procesul-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI07 126106 din 18 iulie 2025 încheiat de agentul constatator Gogu Vadim în privinţa lui Ivanov Vladimir pentru comiterea contravenţiei prevăzute de articolul $47^1$ alin. (1) din Codul contravenţional, precum şi decizia de sancţionare a acestuia cu amendă în valoare de 500 (cinci sute) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci şi cinci mii) lei.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată.

Termenul de examinarea a cauzei în instanța de recurs de la 9 aprilie 2026 pînă la 20 august 2026.

**A C O N S T A T A T:**

1. La 18 iulie 2025 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Căuşeni, Gogu Vadim, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI07 126106, conform căruia Ivanov Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute la articolul $47^1$ alin. (1) din Codul contravenţional, fiind sancţionat în baza normei materiale indicate cu amendă în valoare de 500 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 25 000 lei, în fapt reţinându-se că acesta, la data de 27 septembrie 2024, aflându-se în oraşul Căuşeni, a pretins şi a acceptat instalarea în telefonul mobil personal a

aplicaţiei PSB Bank din Federaţia Rusă, pentru ulterioara recepţionare a mijloacelor financiare în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidenţiale şi a referendumului din 20.10.2024.

2. La 4 august 2025 Ivanov Vladimir a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 18 iulie 2025, prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Poliţie Căuşeni, prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare, susţinând că vinovăţia sa nu a fost dovedită.
3. Prin hotărîrea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 27 februarie 2026, s-a respins ca neîntemeiată contestaţia depusă de Ivanov Vladimir împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI07 126106 din 18 iulie 2025, încheiat de agentul constatator Gogu Vadim şi a deciziei de sancţionare în baza articolului $47^1$ alin. (1) din Codul contravenţional și s-a menținut procesul-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI07 126106 din 18 iulie 2025 încheiat de agentul constatator Gogu Vadim în privinţa lui Ivanov Vladimir pentru comiterea contravenţiei prevăzute de articolul $47^1$ alin. (1) din Codul contravenţional, precum şi decizia de sancţionare a acestuia cu amendă în valoare de 500 (cinci sute) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 25 000 (douăzeci şi cinci mii) lei.
4. Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, contravenientul Ivanov Vladimir a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărîrii și pronunțarea unei noi hotărîri prin care contestația să fie admisă.
5. În motivarea recursului s-a invocat că obiectul material sau imaterial al contravenţiei de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma “bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”. Latura obiectivă a contravenţiei specificate la art.$47^1$ din Codul contravenţional, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acţiunii prejudiciabile de acceptare şi primire a mijloacelor băneşti, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea şi recepţionarea efectivă a mijloacelor băneşti de către făptuitor.
6. Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina petentului, în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul in dubio pro reo.
7. Instanţa de judecată în cadrul prezentului proces nu a identificat nici o conexiune între cauza contravenţională RAP01 433516 pornită în baza art.$47^1$ din Codul contravenţional cu cauza contravenţională în cadrul căreia persoana

contravenientului a fost deferită justiţiei, cauza aflată în procedura organului de constatare al Inspectoratului de poliţie vizat. Tot astfel, instalarea unei aplicaţii care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a şi fost folosită în acest scop. Este o prezumţie, şi prezumţiile nu pot ţine loc de probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declaraţii etc.) care, în cazul de faţă nu a fost prezentat de către agentul constatator. Din conţinutul (textul) procesului verbal cu privire la contravenţie nu este clar cum anume şi în care circumstanţe el a acceptat şi a primit mijloace băneşti, fiind cerute probe cu privire la acceptarea şi primirea banilor în scopul amintit, însă agentul constatator nu le-a prezentat. Or, coruperea electorală (art.47[1] din Codul contravenţional) cere o acţiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace băneşti, cu scopul determinat, influențarea votului. Fără aceste elemente dovedite, nu doar presupuse, nu se poate aplica sancţiunea.

8. În cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului in dubio pro reo. Iar, în lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze. în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure. în măsură să reflecte realitatea obiectivă.
9. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional şi, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.
10. Judecând recursul declarat, examinând materialele cauzei, raportând situaţia de fapt la cea de drept, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul contravenientului Ivanov Vladimir, urmează a fi admis, hotărîrea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 27 februarie 2026, urmînd a fi casată cu pronunțarea unei noi hotărîri.
11. Conform art. 471 din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces. Instanţa de

recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor esenţiale invocate în recurs.

12. Conform art. 3 alin.(1) și (2) din Codul contravențional, caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvîrşirii faptei. Legea contravenţională care înăspreşte sancţiunea sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvîrşirea unei contravenţii nu are efect retroactiv.
13. Verificînd legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărîrii contestate, în raport cu motivele invocate de recurentă, Colegiul penal constată prezența temeiurilor de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond nu a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravenţional, care indică că examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”
14. Reieşind din norma vizată, dar şi analizînd circumstanţele cauzei contravenţionale, Colegiul penal remarcă faptul că soluția instanței de fond privind sancționarea lui Ivanov Vladimir, este pripită, în lipsa unei analize certe și clare a tuturor elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. art.47[1] alin.(1) din Codul contravenţional, precum și în lipsa de probe ce ar demonstra fapta contravențională incriminată acestuia.
15. În continuare, Completul reține că prin procesul-verbal cu privire la contravenţie Seria/Nr. MAI07 126106 din 18 iulie 2025 Ivanov Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute la articolul 47[1] alin. (1) din Codul contravenţional, în fapt reţinându- se că acesta, la data de 27 septembrie 2024, aflându-se în oraşul Căuşeni, a pretins şi a acceptat instalarea în telefonul mobil personal a aplicaţiei PSB Bank din Federaţia Rusă, pentru ulterioara recepţionare a mijloacelor financiare în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidenţiale şi a referendumului din 20.10.2024.
16. Pentru fapta comisă, prin decizia agentului constatator din aceeaşi dată, Ivanov Vladimir a fost sancţionat cu amendă în valoare de 500 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 25 000 lei.
17. În continuare, Colegiul penal reiterează că în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întîi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie.

18. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvîrșită de contravenient atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancţiunii aplicate.
19. Așa dar, în ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atîta timp cît amenda este un mijloc de constrîngere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvîrșirii de noi fapte, ea neavînd, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.
20. Ținînd cont de cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este învinuită persoana juridică reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.
21. Așa dar, cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de din Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi ale procesului contravențional.
22. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătorești naţionale se abţin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija v. Spania*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon v. Franţa (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea v. Romînia*, 15 februarie 2007, § 30).
23. Colegiul penal relevă că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită contravenientului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.
24. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, Colegiul Penal reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărîrile

pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobîndite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

25. Or, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional și, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.
26. Pe cale de consecință, Colegiul penal reiterează inadmisibilitatea de drept de a dispune tragerea persoanei la răspundere contravențională, în lipsa unei învinuiri concrete, veridice și demonstrate, or, o asemenea hotărîre, ar atrage inevitabil încălcarea principiilor de drept.
27. Astfel, Colegiul indică că agentul constatator nu a prezenta careva probe pertinente, concludente și utile, care ar corobora între ele și ar indica indubitabil că Ivanov Vladimir la data de 27 septembrie 2024, în oraşul Căuşeni, a pretins şi a acceptat instalarea în telefonul mobil personal a aplicaţiei PSB Bank din Federaţia Rusă, pentru ulterioara recepţionare a mijloacelor financiare în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidenţiale şi a referendumului din 20.10.2024.
28. Mai mult, la acest capitol Colegiul va reține că învinuirea adusă de către agentul constatator pe de o parte nu este individualizată, iar pe de altă parte este eronată și viciată.
29. În raport cu concluzia menționată la paragraful 28 din decizie Completul notează că art.47[1] alin.(1) din Codul contravenţional, sancționează coruperea electorală pasivă - adică, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale.
30. Iar, în speță, agentul constatator a incriminat cet. Ivanov Vladimir precum că a pretins şi a acceptat instalarea în telefonul mobil personal a aplicaţiei PSB Bank din Federaţia Rusă, pentru ulterioara recepţionare a mijloacelor financiare.
31. În această ordine instanța menționează că fapta descrisă în procesul verbal cu privire la contravenţie nu întrunește, în forma în care a fost individualizată de agentul constatator, elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, atîta timp cît potrivit acestei norme, constituie contravenție pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin

mijlocitor, de către un alegător, a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale. Prin urmare, pentru existența componenței contravenționale este necesară identificarea și demonstrarea cumulativă a conduitei de pretindere, acceptare sau primire a unui bun, serviciu, privilegiu ori avantaj, precum și a scopului special – exercitarea sau neexercitarea unui drept electoral și nu invocarea abstractă cu privire la instalarea unei aplicații.

32. Mai mult, în cazul de față, agentul constatator nu indică în mod concret care este bunul, serviciul, privilegiul sau avantajul pretins ori acceptat de către Ivanov Vladimir, din contra, locul acestuia (a bunului/serviciului, etc.) este indicată instalarea unei aplicații bancare în telefonul mobil al persoanei.
33. Colegiul menționează că în conformitate cu prevederile art.10 din Codul contravenţional, constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.
34. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenţionale şi se manifestă sub două forme prin intenţie sau din imprudenţă. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancţionează şi determinarea în fapta comisă, a condiţiilor cerute de norma de incriminare pentru existenţa acestei fapte.
35. Colegiul reiterează că potrivit art.47[1] alin.(1) din Codul contravenţional, se sancționează coruperea electorală pasivă - adică, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale.
36. Instanța de recurs reiterează că conform prevederilor art. 425 din Codul contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte

acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obţinute: prin violenţă, ameninţări sau prin alte mijloace de constrîngere; prin metode ce contravin prevederilor ştiinţifice; prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător. În cazul contravenţiilor date în competenţa organelor de control de stat al activităţii de întreprinzător şi cea a organelor Ministerului Afacerilor Interne nu se permite ridicarea de obiecte, documente, dispozitive de stocare a datelor dacă ridicarea acestora stopează activitatea economică a persoanei. În cazul dat se purcede la efectuarea de copii şi de înregistrări foto sau video de pe documente şi dispozitive de stocare a datelor, pot fi inspectate, măsurate sau prelevate mostre din acestea, care constituie mijloc material de probă. Copiile se realizează cu ajutorul mijloacelor tehnice şi al procedurilor adecvate, de natură să asigure integritatea informaţiilor conţinute de acestea, şi de un specialist care funcţionează în cadrul organelor judiciare sau, după caz, din afara acestora. În cazul prevăzut la alin.($6^1$), cînd este imposibilă efectuarea copiilor şi a înregistrărilor foto sau video de pe documente şi dispozitive de stocare a datelor ori posesorul acestora nu permite sau obstrucționează efectuarea acestor acţiuni, agentul constatator le ridică în scopul efectuării copiilor şi înregistrărilor foto sau video, stocării datelor, inspectării, măsurării sau prelevării de mostre, indicînd în procesul-verbal întocmit elementele de individualizare a fiecărui obiect document sau dispozitiv de stocare a datelor. Obiectele, documentele sau dispozitivele de stocan a datelor se restituie de către agentul constatator sau de autoritatea competentă de soluţionare, cauzei contravenţionale în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai tîrziu de 3 zile lucrătoare dii momentul ridicării acestora. Procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedee probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

37. La caz, instanța de recurs nu poate reține ca plauzibilă concluzia instanței de fond, or instanța nici nu a analizat și apreciat probele din punct de vedere al pertinenții, concludenții și utilității lor.
38. Astfel, instanța de fond doar a reiterat actele anexate de agentul constatator, fără a le analiza fiecare în parte, nu stabilit și demonstrat existența componenței contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) din Codul contravenţional, în acțiunile cet. Ivanov Vladimir.
39. La acest capitol Colegiul reține că în calitate de probe ce ar confirma vinovăția persoanei de către instanța de fond au fost reținute, procesul verbal cu privire la contravenție întocmit în speță, raportul întocmit de Inspectoratul de Poliţie Căuşeni la data de 8 aprilie 2025, potrivit căruia se evidenţiază un grup de 218 persoane, cu viza de domiciliu în localităţile Căinari, Ciufleşti, Baurci, Chircăieştii Noi, Pervomaisc, Constantinovca, Coşcalia, Cîrnăţenii Noi şi Sălcuţa Nouă, implicate în fapte de pretindere şi acceptare a mijloacelor necuvenite în context electoral, dar și măsurile speciale de investigaţii din care s-a stabilit recepţionarea de către contestatar a mai multor mesaje în aplicaţia PSB Bank la data de 27 septembrie 2024, fapt confirmat prin extrasul anexat la materialele cauzei (f.d. 17), ceea ce în opinia prime instanțe demonstrează că acesta a pretins şi acceptat instalarea în telefonul mobil a aplicaţiei PSB Bank, pentru ulterioara recepţionare a mijloacelor financiare care nu i se cuvin, în scopul determinării exercitării sau neexercitării dreptului de vot, însă, Colegiul penal analizînd aceste înscrisuri nu reține care circumstanțe ce ar confirma vinovăția recurentului.
40. În această ordine de idei, Colegiul nu va reține în calitate de probă ce ar confirma vinovăția persoanei procesul verbal cu privire la contravenție, or acest act nu poate fi atribuit în sensul art. 425 din Codul contravențional, ca fiind o probă, atîta timp cît procesul verbal cu privire la contravenție reprezintă un act tipizat prin care se constată o presupusă faptă prejudiciabilă și care cuprinde în ordine subsecventă, decizia cu privire la aplicare sancțiunii contravenționale, respectiv, în prezența acestor împrejurări, opinia agentului constatator inserată în procesul verbal cu privire la contravenție vis-a-vis de o persoană și de unele fapte, nu poate constitui o probă pertinentă, concludentă și utilă.
41. Cu referire la raportul întocmit de Inspectoratul de Poliţie Căuşeni la data de 8 aprilie 2025, potrivit căruia se evidenţiază un grup de 218 persoane, cu viza de domiciliu în localităţile Căinari, Ciufleşti, Baurci, Chircăieştii Noi, Pervomaisc, Constantinovca, Coşcalia, Cîrnăţenii Noi şi Sălcuţa Nouă, implicate în fapte de pretindere şi acceptare a mijloacelor necuvenite în context electoral, Colegiul analizînd acest înscris, îl apreciază ca nefiind pertinente speței, or el în nici un mod nu demonstrează că Ivanov Vladimir ar fi pretins,

acceptat sau primit bunuri, servicii sau careva privilegii care nu i se cuvin în scopul exercitării unor drepturi electorale.

42. Or, Raportul din 08.04.2025, relevă doar o simplă informație că a fost inițiată o procedură contravențională, însă nu indică nici o circumstanță cu referire la persoana cet. Ivanov Vladimir.
43. Mai mult, deși a fost invocată și informaţia cu privire la nr. de telefon 67399149 care aparţine lui Ivanov Vladimir, Completul notează că această informație relevă doar numărul de telefon care ar aparține cet. Ivanov Vladimir, însă nu indică că ultimul, prin intermediul sau cu ajutorul acestui număr de telefon ar fi pretins, acceptat și primit bunuri sau servicii în sensul expus în procesul verbal cu privire la contravenție, mai mult, din extrasul privind rezultatul măsurilor speciale de investigații rezultă că numărul de telefon ce aparține lui Ivanov Vladimira recepționat 4 mesaje, la aceeași dată, 3 dintre care la aceeași oră, minut și secundă, iar al patrulea o secundă mai tîrziu, circumstanțe atestă caracterul vag al acestei probe.
44. Subsecvent, Colegiul notează că instalarea unei aplicații constituie, prin natura sa, o operațiune tehnică și nu echivalează, prin ea însăși, cu primirea unui bun sau avantaj patrimonial.
45. Relevant speței este faptul că însăși formularea utilizată de agentul constatator, „pentru ulterioara recepționare a mijloacelor financiare”, indică existența unei eventualități viitoare și nicidecum la un avantaj efectiv primit de către persoană. Or, posibilitatea eventuală de a beneficia ulterior de un avantaj nu poate substitui demonstrarea concretă a uneia dintre modalitățile alternative prevăzute de norma contravențională: pretinderea, acceptarea sau primirea.
46. Colegiul reiterează că conform art. 425 alin. (7) din Codul contravențional, procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.
47. Iar, potrivit art. 101 alin. (l)-(4) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.
48. În speță, Completul notează că prima instanță s-a limitat în a reitera presupusele probe invocate de agentul constatator, care fiind analizate, în opinia instanței de recurs nu demonstrează vinovăția recurentului în comiterea faptei incriminate și în așa mod a ajuns la concluzia pripită privind respingerea contestației.

49. Aferent circumstanțelor constatate mai sus Colegiul reiterează inadmisibilitatea de drept de a dispune tragerea persoanei la răspundere contravențională, în lipsa unei învinuiri concrete, veridice și demonstrate, or, o asemenea hotărîre, ar atrage inevitabil încălcarea principiilor de drept.
50. Rezumînd circumstanțele descrise supra, instanța de recurs consideră de cuviință de a admite cererea de recurs declarată de către Ivanov Vladimir, hotărîrea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 27 februarie 2026, urmînd a fi casată, procesul contravențional pornit în baza în baza art.47[1] alin.(1) din Codul contravenţional, în privința lui Ivanov Vladimir, urmînd a fi încetat, pe motivul lipsei faptei contravenționale.
51. În conformitate cu prevederile art. 441 alin. (1), lit. a), art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a), art. 474 din Codul contravenţional, Colegiul penal al Curţii de Apel Centru,-

**D E C I D E:**

A admite recursul declarat de către persoana în privința căreia a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție, Ivanov Vladimir.

A casa hotărîrea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 27 februarie 2026 și a pronunța o nouă hotărîre prin care a admite contestația înaintată și a înceta procesul contravențional inițiat în baza art.47[1] alin.(1) din Codul contravenţional, în privința lui Ivanov Vladimir, din lipsa faptului contravenției.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Igor Chiroșca

Judecătorii: Adrian Clevada

Andrei Mocanu